

30.1.2015

KÖZLEMÉNY A KÉPVISELŐK RÉSZÉRE

Tárgy: Johannes Juijn holland állampolgár által benyújtott 0162/2012. számú petíció a külföldiek ingatlan-adásvételek során Franciaországban történő hátrányos megkülönböztetéséről

1. A petíció összefoglalása

A petíció benyújtója nehezményezi, hogy franciaországi ingatlanja eladásánál külföldiként magasabb költségeket kellett viselnie, mint egy francia állampolgárnak. Ha a petíció benyújtója nem írta volna alá az adóképviselőt ellátó SARF-tól kapott dokumentumot, az ügylet nem valósulhatott volna meg. A dokumentum a ház értékbecslésére vonatkozott, amiért a franciáknak 680 eurót, a külföldieknek viszont körülbelül 2 700 eurót kell fizetniük. A petíció benyújtója szerint ezzel a francia hatóságok hátrányos megkülönböztetést alkalmaznak, ezért kéri e gyakorlat beszüntetését.

2. Elfogadhatóság

Elfogadhatónak nyilvánítva: 2012. június 8. Tájékoztatás kérése a Bizottságtól (az eljárási szabályzat 216. cikkének (6) bekezdése szerint) megtörtént.

3. A Bizottságtól kapott válasz: 2013. február 27.

A francia szabályozás előírja, hogy az ingatlan átruházása céljából az ország területén lakóhellyel nem rendelkező (természetes és jogi) személyek az értéknövekedési adó

megfizetéséért¹ az eladóval egyetemlegesen felelős, franciaországi lakóhellyel rendelkező adóképviseletet jelöljenek ki. A gyakorlatban számos francia társaság rendelkezik a hatóság állandó jóváhagyásával.

A Bizottság kétségeinek adott hangot a franciaországi adóképviselet kijelölésére vonatkozó kötelezettség uniós joggal való összeegyeztethetőségével kapcsolatban. Az Európai Bíróság a C-267/09. sz., Bizottság kontra Portugália ügyben hozott, 2011. május 5-i ítéletében megállapította, hogy az a nemzeti jogszabály, amely a tagállamban lakóhellyel nem rendelkező személyeket adóképviselet kijelölésére kötelezi, a tőke szabad mozgásának az EUMSZ 63. cikke és az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás 40. cikke értelmében főszabály szerint tiltott korlátozásának minősül, mivel az adózó számára lépések megtételét és további költségek viselését írja elő.

Ezen ítélet alapján a Bizottság az EUMSZ 258. cikke értelmében kötelezettségzegési eljárást szándékozik indítani, mivel a francia hatóságok az előzetes szakaszban nem értettek egyet az uniós jogot sértő rendelkezés megszüntetésével.

Az Európai Bizottság megítélése szerint ugyanakkor a petíció benyújtója azt is kifejti, hogy jelezték neki, miszerint a SARF társaság (Société Accréditée de Représentation Fiscale) igénybevétele kötelező, ellenkező esetben ingatlanjának eladását semmisnek minősítik. Az Európai Bizottság elemzése szerint az említett társaság magántulajdonban van, és a francia hatóságok részéről nem rendelkezik semmilyen kizárólagos jogkörrel, így szolgáltatásainak igénybevételét nem lehetne kötelezően előírni. Amint azt fentebb kifejtettük, az adóképviselet kijelölése valóban kötelező, de ez lehet:

- az adóhatóságnál állandó akkreditációval rendelkező társaság vagy szervezet;
- valamely franciaországi bank;
- az ingatlan vevője, amennyiben franciaországi adóügyi illetőséggel rendelkezik;
- vagy bármely más személy, aki franciaországi adóügyi illetékességgel rendelkezik.

Egyébiránt az adóképviseletet ellátó szervezetek szolgáltatásainak díjára vonatkozóan nincsenek rendelkezések. E szolgáltatások árát így szerződésben rögzítik. Így a jelek szerint egy konkrét szolgáltató igénybevételének előírása nem áll összhangban a francia jogszabály rendelkezéseivel.

Összegzés

A Bizottság a kötelezettségzegési eljárás további részleteiről folyamatosan tájékoztatja majd a petíció benyújtóját.

¹ E kötelezettségeket az általános adóügyi törvénykönyv (Code général des impôts, CGI) 244a. cikkének A. pontja és az általános adóügyi törvénykönyv 2. mellékletének 171c. cikke határozza meg. A 171c. cikk pontosan meghatározza, hogy „Az általános adóügyi törvénykönyv 244a. cikkének A. pontjában meghatározott adó megfizetésére kötelezett személyeknek a beszédésért felelős hatóságnál **franciaországi lakóhellyel rendelkező képviselőt kell megjelölniük, aki vállalja, hogy megfelel a rájuk vonatkozó alaki követelményeknek, és az adót helyettük és nevükben lerója, ideértve adott esetben a fent említett törvénykönyv 1761. cikkének (1) bekezdésében meghatározott bírságot is.**”

Ami a másik felvetést illeti, amennyiben a petíció benyújtója úgy ítéli meg, hogy visszaélés áldozatává vált (vagy azért, mert egy konkrét szolgáltató igénybevételére kötelezték, vagy azért, mert megítélése szerint a díjszabás nem állt összhangban az elvégzett szolgáltatással), célszerű a csalások megelőzéséért és a fogyasztóvédelemért felelős francia hatósághoz vagy közvetlenül a francia polgári bíróságokhoz fordulnia. Az Európai Bizottság nem rendelkezik hatáskörrel ahhoz, hogy e két magánfél közötti kérdésekbe beavatkozzék.

4. A Bizottságtól kapott válasz (REV): 2013. május 31.

A Bizottság örömmel tájékoztatja a Petíciós Bizottságot, hogy a szóban forgó petícióban foglalt kérdéssel kapcsolatban úgy határozott, hogy a 2013. április 25-én kelt felszólító levél útján az EUMSZ 258. cikkével összhangban, 2012/2215. számon kötelezettségszegési eljárást indít Franciaországgal szemben. A francia hatóságoknak két hónap áll rendelkezésükre ahhoz, hogy észrevételeiket megküldjék a Bizottságnak.

Ezen információk alapján – illetve tájékoztatás hiányában – a Bizottság az említett eljárás folytatásáról határoz.

5. A Bizottságtól kapott válasz (REV II): 2013. november 29.

A Bizottság által az EUMSZ 258. cikke értelmében, a kötelezettségszegési eljárás keretében küldött felszólító levélre adott 2013. július 22-i válaszukban a francia hatóságok úgy értékelik, hogy nem sérti az uniós jogot a franciaországi lakóhellyel nem rendelkező személyek arra történő kötelezése, hogy Franciaországban adóképviselet jelöljenek ki az ingatlan értékénövekedési adójának megfizetésére.

A francia hatóságok válaszanak alapos vizsgálatát követően a Bizottság dönteni fog az eljárás lehetséges folytatásáról.

6. A Bizottságtól kapott válasz (REV III): 2015. január 31.

A Bizottság által indított kötelezettségszegési eljárás nyomán a francia hatóságok megindították a franciaországi lakóhellyel nem rendelkező személyek számára előírt, franciaországi adóképviselet kijelölésére vonatkozó kötelezettség eltörlését célzó jogalkotási folyamatot.

A 2014. évi pótköltségvetésről szóló, a Francia Köztársaság Hivatalos Lapjának 2014. december 30-i kiadásában közzétett, 2014. december 29-i 2014-1655. sz. törvény konkrétan eltörli az ilyen képviselő kijelölésére vonatkozó előírást, ezzel véget vetve a franciaországi lakóhellyel nem rendelkezőkkel szembeni megkülönböztető bánásmódnak.

Megállapítható tehát, hogy e frissen elfogadott rendelkezés megszünteti a Bizottságnak a fenti eljárással kapcsolatban Franciaországgal szemben felmerült aggályait.